

[Viola Nørlov.]

3. Desværre er dette løfte ikke blevet opfyldt, ikke i forhold til den tid, reklamen havde i Merkur.

Da Forbrugerrådet mener, at det også ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt har betydning, at forbrugerne er prisbevidste, anmodede Forbrugerrådet for 2 år siden, den 7. februar 1963, Danmarks radio om snarest muligt at gennemføre en regelmæssig prisorientering, og i denne henvendelse til radioen henviste vi specielt til de principper, der er lagt til grund for den franske radios prisorientering. Efter drøftelse i radio-rådet fik Forbrugerrådet tilsagn om, at radioen ville stille sendetid til rådighed. Et udvalg på 3 medlemmer fra henholdsvis handelsministerium, radio og Forbrugerråd har udarbejdet et forslag, som er afleveret i juni 1964. Siden har vi intet hørt ud over, at man i december i pressen kunne læse en udtalelse fra generaldirektøren om, at noget var på vej.

Forbrugerrådet har ingen økonomisk mulighed for at foretage prisundersøgelser, og radioen har ment, at det ikke falder ind under dens opgaver. Nu er der netop kommet en betænkning om udvidelse af forbrugeroplysning i Sveriges fjernsyn. Det får mig til at spørge, om ikke Danmark bør følge Sveriges gode eksempel, idet jeg mener, at vi ikke bare skal have prisorientering, men mange andre ting, der har betydning for forbrugerne. Som den svenske betænkning så rigtigt siger, har TV vist sig at være en af de bedste måder at sprede forbrugeroplysning på, idet TV når selv dem, som sædvanligvis er ligegyldige over for vareinformation. Endvidere siges der i betænkningen, at man må udvide den stab, der arbejder ved forbrugeroplysningen, og at det er nødvendigt, at man stiller meget høje krav til uddannelsen hos det personale, som skal varetage arbejdet.

Jeg kan ikke se, at det er rimeligt, at forbrugerproblemerne ikke for alvor tages op i radio og TV, og at man uddanner personale til dette arbejde. Der laves så mange udsendelser, der koster penge; Volmer Sørensens „Kig ind“ er sikkert ingen billig historie. Fodboldkampene koster også, og de har lang sendetid, ligesom vi har regelmæssig sportsorientering; men det er udsendelser, der har et stort publikum, så

jeg vil ikke kritisere, at de er der. Men giv også plads for oplysninger, der kommer os alle ved, fordi vi alle er forbrugere.

Vi har netop hørt, at der i Danmark bruges 1 milliard kr. om året til reklame, penge, der udelukkende betales af forbrugerne på vareprisen. Kun en ringe del af reklamen giver reelle oplysninger om varerne. Burde samfundet ikke yde et beskedent beløb til saglige oplysninger om det store vareudbud, vi i dag står over for? Det er ikke bare et spørgsmål om at forbedre det enkelte hjemms økonomi, men det har også samfundsøkonomisk værdi. Det skal siges, at dagspressen gennem de seneste år har vist en stigende forståelse af forbrugerproblemer og bragt stof af stor værdi for forbrugerne; hvorfor skal radio og TV komme så langt efter pressen?

Jeg spørger derfor den højtærede kulturminister: hvornår kan vi vente en ordentlig udbygning af forbrugeroplysningen i radio og TV?

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Det ærede medlem har jo aldeles ret i, at det er meget væsentligt, at et så vidtrækkende medium som radioen og fjernsynet bruges til forbrugeroplysning, og det er også rigtigt, at det er et internationalt træk, at man netop inddrager disse medier til det formål. Der har jo været givet visse former for forbrugeroplysning i en årrække, men spørgsmålet om en videregående forbrugeroplysning og herunder prisorientering har i adskillige år — det må jeg erkende — været drøftet i Danmarks radio. Det er jo ikke nogen helt nem sag, fordi det er klart, at sådanne oplysninger, givet ad den vej, formentlig vil have en betydelig indflydelse på valget af, hvilken varegruppe man vil foretage sine indkøb i, og også, hvis man går videre, valget af, hvilken bestemt vare, eventuelt mærkevare, man vil foretrække fremfor andre varer. Der er således meget vidtgående konsekvenser af sådanne udsendelser, hvis de har den ønskede virkning. Man har derfor haft sagen til undersøgelse hos forskellige kompetente instanser, bl. a. hos kammeradvokaten, fordi sagen har visse juridiske aspekter, og nu har man i de sidste måneder, som det ærede medlem var inde på, drøftet den betænkning, som et særligt udvalg bestående af repræsen-